

مکان نما

ابتدا تا انتهای خیابان کاظمیه یک، محل فعالیت ۱۱ کارگاه و کارخانه است

مسیر سرسبز صنعت

و تولیدی فعال بود، اما در این محدوده کسی سکونت نداشت.

او ادامه می دهد: جایی که الان خیابان های الهیه و امیریه و صادقیه است، تا چشم کاری کرد، بیابان بود. یعنی شب اگر نگاه می کردی یک چراغ هم روشن نبود. ولی فعالیت صنعتی در این مسیر رونق داشت. چند شرکت فولادی بود. چند کارگاه هم برش کاری و تراش کاری می کردند که بعضی شان سه شیفت فعال بودند.

آقا حسنعلی حالا در قاسم آباد صاحب خانه است اما سکونتش را در مشهد از لایه لای همین کارخانه ها و کارگاه ها آغاز کرده و معتقد است این مسیر برای قدیمی هایش، صفا، صمیمیت و خاطره های خاصی دارد؛ به همین دلیل است که بعد از بازنستگی هم حاضر شده در اینجا نگهبان بماند.

خوب می دانند اولین کارگاه ها چه زمانی شکل گرفت، چه زمانی توسعه یافت و چه شد که این مسیر، یک معبر صنعتی شد. شکر... نقیبی که ۲۵ سال است در یکی از کارگاه ها نگهدارنده است، می گوید: طبق آنچه ما از نگهبان های قبلی شنیدیم، اولین کارگاه های اینجا چدن سازی و ظاهرا متعلق به دو برادر بوده و دهه ۷۰ از اینجا به شهرک صنعتی منتقل شده است.

او ادامه می دهد: احتمالا از همان زمان، کار ساخت چدن و بقیه فلزات در این خیابان ادامه یافت و کم کم چند دامپرووری جمع آوری و کارگاه ها و کارخانه های فلزات یا تولیدات فلزی ساخته شد. البته چند تا از کارخانه ها هم بودند که زمین های خیلی بزرگ داشتند و کم کم آن ها را تقسیم کردند و فروختند که تشکیلات جدید ایجاد شد.

● سکونت در الهیه در روزگار صنعتی

حسنعلی مشیری را می توان جزو اولین ساکنان محدوده شهری الهیه به شمار آورد. او ۳۶ سال قبل در ساختمان سرایداری یک تولیدی در حاشیه بزرگراه پیامبر اعظم (ص) ساکن شد و هنوز هم در این مجموعه فعال است. او می گوید: یادم است که اواخر دهه ۶۰ در این اطراف فقط کارخانه

بهشتی درختانش قدیمی تر و سرسبزتر از درختان الهیه است و برخی ساختمان هایش رنگ و رو رفته و چهل پنجاه ساله هستند. این مسیر در محدوده شهری الهیه و در محله امیریه واقع شده است اما شباهتی به معابر پر از ساختمان و پر جمعیت این بلوک از شهر ندارد! اینجا مسیری است که در آن، قدمت صنعت بر سکونت می چربد. صنعتگران چراغ آبادی را حدود پنج دهه قبل در خیابان کاظمیه یک روشن کردند: مسیری که نام امروزی اش را داشت و نشد پاتوق شکل گیری کارخانه ها و کارگاه های صنعتی.

● اشتغال ۳ هزار نفری در خیابان صنعتی

از ابتدا تا انتهای خیابان کاظمیه یک، یازده کارگاه و کارخانه صنعتی فعالیت دارند. مسیری که تا همین ۶ سال قبل خاکی بود و قدمت آن را می توان از درختان چهل پنجاه ساله اش و همچنین تابلو سردر کارخانه ها فهمید. این کارگاه ها محصولات مختلفی را تولید می کنند اما عمده آن ها در رسته کار با فلز تعریف می شود، از ورقه فولادی گرفته تا کارگاه چدن سازی، تراشکاری و صفحه های تولید و تقویت انرژی.

مسیر صنعت در کاظمیه یک، در این سال ها همواره روبه جلو بوده و سال به سال فعالیت ها در این مسیر گسترده تر شده است. چنان که اکنون بیش از ۳ هزار نفر در این مجموعه ها مشغول به کار هستند.

● کارگاه فلزات به جای دامداری

نگهبانان بیشترین اطلاع را از تاریخچه محل کارشان دارند.

نوجوان محله دانش آموز از فرصت هایش برای یادگیری استفاده می کند

برنده در عرصه های مختلف

مدرسه داشته ام. دو بار هم برای اجرا به آموزشگاه زبان معراج در بولوار امامت و سینما برفی در بولوار جانباز دعوت شدم که آن اجراها و البته تشویق ها برای من بسیار انگیزه بخش بود.

● باتوجه به موفقیت های علمی و پذیرش در مدارس تیزهوشان، باید جزو دانش آموزان درس خوان و زرنگ باشی؟

تا الان سعی کرده ام درس، اولویت زندگی ام باشد. همیشه جزو دانش آموزان خوب کلاس بوده ام. برای آینده تحصیلی دو حرفه را در نظر دارم: یکی پزشکی و دیگری معلمی.

● برای تابستان ها هم برنامه ای داری؟

تمرین و رفتن به کلاس موسیقی یکی از بهترین تفریحاتی است که وقت آزادم را با آن می گذرانم. چندترم به کلاس والیبال که در پارک مادر و کودک برگزار می شد، رفتم و این رشته را هم دوست دارم. در حقیقت سعی می کنم از اوقات فراغتم هم در راستای یادگیری و آموزش استفاده کنم.

● محل زندگی ات چقدر در رسیدن به موفقیت هایی که داشتی مؤثر بوده است؟

خیلی. وجود مجموعه های آموزشی و ورزشی و همچنین آموزشگاه موسیقی نزدیک منزل مان، انگیزه ای برای رفتن به کلاس موسیقی و ادامه رشته مورد علاقه ام بود. همچنین دعوت برای اجرای برنامه های مدرسه و مجموعه آموزشگاه معراج که در محله زیبای شهر است، به من جرئت و جسارت بیشتری داد برای اینکه با اعتماد به نفس بیشتری به راهم ادامه دهم.

و دو سال بعد، موفق به کسب رتبه دوم استانی شدم.

● ظاهرا علایق دیگری هم داری که دنبال می کنی؟

موسیقی را خیلی دوست دارم. از نه سالگی به کلاس گیتار کلاسیک رفتم. دوبار در رقابت موسیقی استانی حاضر شدم؛ یک بار از طرف مدرسه و یک بار از طرف آموزشگاه و دو دفعه مقام اول را در رشته تک نوازی کسب کردم. به جز این ها نقاشی هم می کشم و در هشتمین جشنواره سفیران سلامت با کشیدن اثری با موضوع طبیعت، موفق به کسب رتبه سوم استانی شدم.

● در رشته موسیقی اجرای عمومی هم داشته ای؟

بله. علاوه بر اجراهایی که در برنامه های مناسبی

فاطمه سیرجانی ارمغان افروشه دوازده سال بیشتر ندارد، اما در همه دوران تحصیلش در دبستان «ساره» سالی نبوده است که افتخاری کسب نکرده باشد. کسب رتبه های اول تا سوم در رقابت های علمی استانی جابرین حیان، کسب رتبه برتر در یکی از رشته های موسیقی، همچنین کسب مقام استانی در رشته نقاشی و پذیرش در مدارس تیزهوشان از جمله افتخارات این نوجوان موفق محله دانش آموز است.

● شنیده ایم سه سال پیاپی در رقابت های دانش آموزی جابرین حیان مقام استانی کسب کرده ای. از انگیزهات برای حضور در این رقابت ها بگو.

از وقتی خیلی بچه بودم به کارهای تحقیقی علاقه داشتم. وقتی به مدرسه رفتم و خواندن و نوشتن را یاد گرفتم، علاقه ام به فعالیت های علمی بیشتر شد. در تمام این سال ها تشویق خانواده، همچنین معلم ها برای حضور در طرح جابرین حیان انگیزه بخش بود.

● در این رقابت در چه موضوعاتی شرکت کردی و رتبه چندم را به دست آوردی؟ کلاس چهارم ابتدایی، ایده ساخت ماداشمعی را ارائه دادم. سال پنجم با طرح اهرم ها و تعادل در رقابت شرکت کردم و سال ششم، ایده ام استفاده از نیروهای تجدید پذیر و انرژی پاک بود. کلاس چهارم، اول شدم